

QUẢ BÁO CỦA VIỆC MUA BÁN THỊT ĐỘNG VẬT SỐNG (RẮN MỎI)

Ngô tiên sinh là Hoa kiều ở Thái Lan, là thương nhân thu mua thô sản. Do nguồn vốn ít, nên chỉ có thể mua liền bán ngay, vì vậy lợi nhuận không nhiều. Gần đây, có người giới thiệu ông thu mua rắn mối, lợi nhuận rất cao. Nhưng Ngô tiên sinh chỉ làm có ba tháng thì không chịu làm nữa.

Bạn bè đều tiếc thay cho ông, gặp công việc kinh doanh có lời cao mà không chịu tiếp tục, lại cam tâm đi làm những việc kiếm lời ít ỏi như thu mua hành tỏi. Thế nhưng Ngô tiên sinh vẫn không hề cảm thấy tiếc, ắt hẳn ông có nguyên nhân gì đó?

Vì sao thu mua rắn mối lợi nhuận rất cao? Thế thì phải bàn từ món “Rượu tắc kè đại bổ”. Trong bản thảo của danh y Lý Thời Trân ngày xưa có viết: “Tắc kè bổ phế, ích khí, bổ thận, ích tinh huyết, định suyễn, ngưng ho”. Đông y trị đàm suyễn đều dùng tắc kè làm thuốc chính, nhân đó mặt hàng dễ bán trên thị trường là rượu tắc kè đại bổ.

Tắc kè được mua về bào chế với thuốc và ngâm rượu, nhu cầu ngày càng tăng. Tắc kè bị bắt quá mức hầu như sắp tuyệt chủng. Thế là hiệu thuốc bèn dùng rắn mối thay thế cho tắc kè. Bây giờ ở Trung Quốc rắn mối bị bắt cũng gần như tuyệt chủng. Cho nên nhà thuốc bèn chuyên hướng thu mua rắn mối ở Thái Lan.

Nông dân miền đông bắc Thái Lan những lúc rảnh vụ mùa thì xúm nhau đi bắt rắn mối để gia tăng thu nhập. Có người thậm chí bỏ luôn nghề nông, chuyển sang nghề bắt rắn mối làm giàu, trong đó có nhà Tô Vượng điển hình.

Gia đình Tô Vượng gồm hai vợ chồng và một đứa con, ngày xưa rất nghèo, phải đi thuê ruộng mà làm. Nhưng kể từ khi chuyển qua nghề bắt rắn mối rồi thì trong vòng ba năm ngắn ngủi, họ đã có hơn mười mấy mẫu đất, còn mua được một xe vận tải nhỏ. Có lợi nhuận nông hậu như vậy, dân làng thấy đều ham. Thế là phong trào bắt rắn mối dâng cao như thủy triều.

Nhưng mà nông dân mỗi ngày có bắt nhiều lắm cũng chỉ được hơn mười con rắn mối. Trong khi Tô Vượng giàu có thấy rõ, y còn có tiền gửi ngân hàng. Bởi vì ngoài việc tự bắt rắn mối ra, Tô Vượng còn thu mua rắn mối sống của dân làng bắt được đem về sấy khô, sau đó mới bán đi. Số rắn mối chết trong tay gia đình Tô Vượng ước tính có tới mấy trăm.

Có hai nguyên nhân thúc đẩy Ngô tiên sinh bỏ nghề thu mua rắn mối:

Nguyên nhân thứ nhất: Hôm nọ, Ngô tiên sinh tình cờ đi ngang qua nhà Tô Vượng, chứng kiến cảnh Tô Vượng làm rắn mối khô. Rắn mối sống được y bắt và thu mua đem về, sau đó dùng dao mổ bụng, moi nội tạng nó....Nhưng lúc này rắn mối vẫn chưa chết, Tô Vượng mới dùng que tre vót nhọn đâm xuyên qua miện nó thẳng tới đuôi, khiến nó không ngừng đau đớn giãy dụa, nó chết mà đôi mắt nó mở to nhìn trừng trừng vào người giết nó. Sau đó, Tô Vượng mới đem rắn mối đi phơi nắng.

Khi Ngô tiên sinh chứng kiến trực tiếp cảnh tàn nhẫn này, ông không khỏi rùng mình bèn quay đầu đi thẳng, không dám ngoái lại nữa.

Nguyên nhân thứ hai: Vào tháng ba năm nọ, nước Thái Lan hàng năm có lễ tát nước, toàn quốc đều được vui chơi. Hôm đó, Ngô tiên sinh từ Thai mai (Chiangmai) về Băng Cốc. Khi qua con đường đèo vùng núi, ông chứng kiến cảnh một tai nạn bi thảm. Chiếc xe vận tải nhỏ bị lật nhào xuống vực sâu ven lộ, hiện trường có ba người chết, đó là gia đình Tổ Vượng, gồm hai vợ chồng và đứa con trai.

Hôm đó, mặc dù là lễ tát nước, nhưng Tổ Vượng vẫn không nghỉ làm, tiếp tục lái xe đi thu mua rấn mối. Kết quả cả nhà bị tai nạn ngay trên đường đèo, xe hàng hóa lật nhào xuống vực sâu. Vợ con Tổ Vượng bay ra khỏi xe, chết không toàn thân. Lúc chết, mắt vẫn còn giương to, trợn trừng, giống như đôi mắt con rấn mối lúc chết vậy. Càng kinh khủng đến không dám nhìn, đó là bản thân Tổ Vượng, y từ trong xe bay ra nhanh như đạn bắn, không nghiêng không lệch lại nhe roi xuống đúng ngay cọc cây trúc nhọn mà công nhân sửa đường vừa chặt phía vực sâu ven đường. Tổ Vượng bị cây xuyên thẳng qua miệng tới hậu môn, thảm trạng giống y chang cảnh Ngô tiên sinh từng chứng kiến y sát hại rấn mối.

Do được tận cảnh chứng kiến thảm cảnh cả nhà Tổ Vượng chết quá thê thảm, quá kinh khiếp, ông sợ đến nổi gai ốc cả người, chỉ biết buột miệng nói: “Báo ứng! Đúng là báo ứng!”. Từ đó ông mới bỏ hẳn nghề liên quan đến mua bán động vật.

(Trích Báo Ứng Hiện Đời – Hạnh Doan biên dịch)

